losse nrs. f 1,75 – abonneeprijs f 1,50 per nummer – België F 33

Walt Disney's

Donald Duck

Nr. 5 - 1985

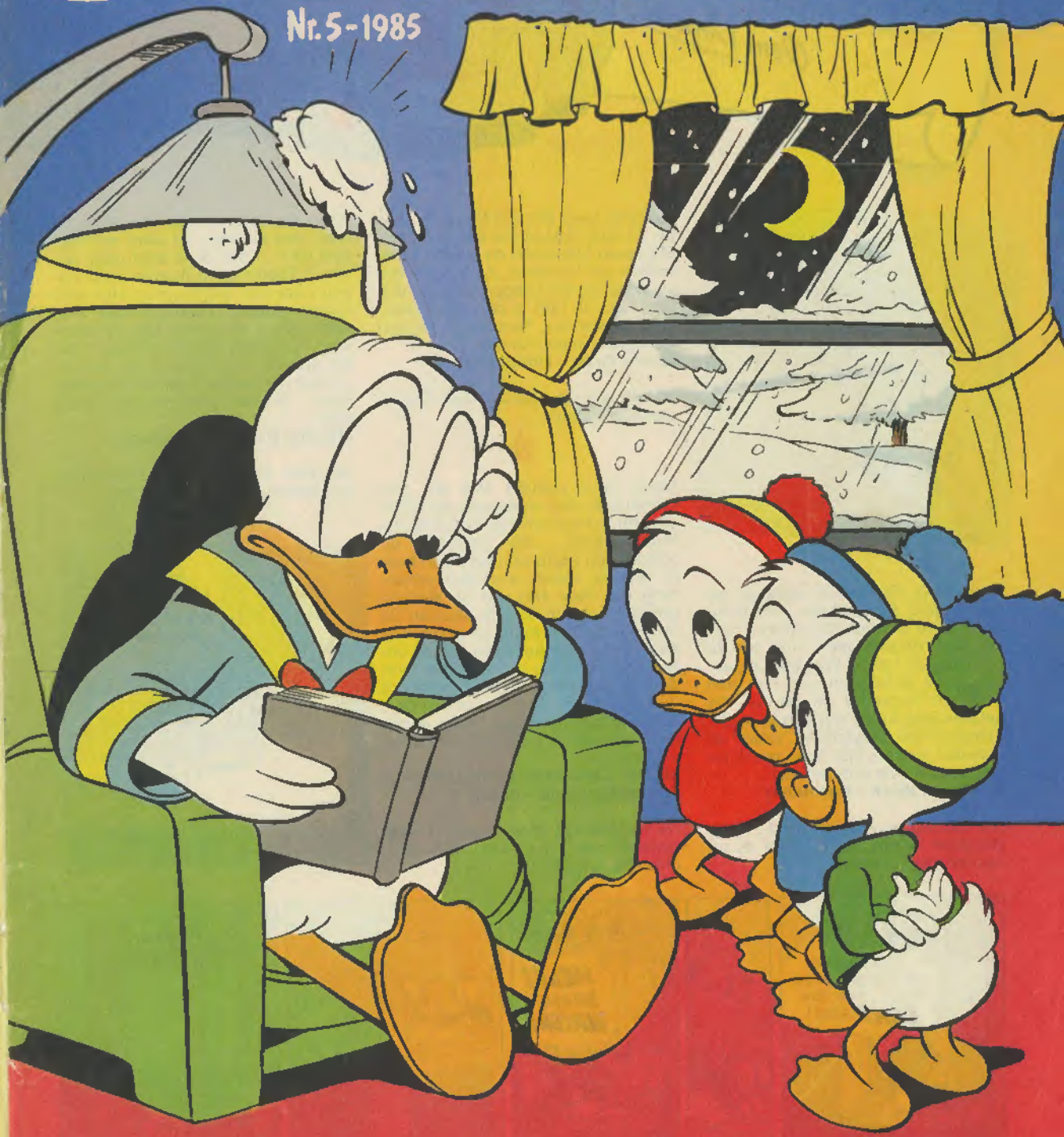

EEN VROLIJK WEEKBLAD

OOM DONALD'S

Je raadt nooit wat er deze week gebeurd is: Oma Duck heeft een radioprijsvraag gewonnen! En dat terwijl ze bijna nooit naar de radio luistert. Maar of ze blij is met de hoofdprijs die ze krijgt? Lees dat zelf maar op bladzijde 4 en verder. En als je benieuwd bent hoe het verder gaat met Oom Dagobert en de Gouden Rivier, kijk dan maar gauw op bladzijde 23, want daar begint het tweede deel van dit spannende avontuur. Veel plezier!

Oom Donald

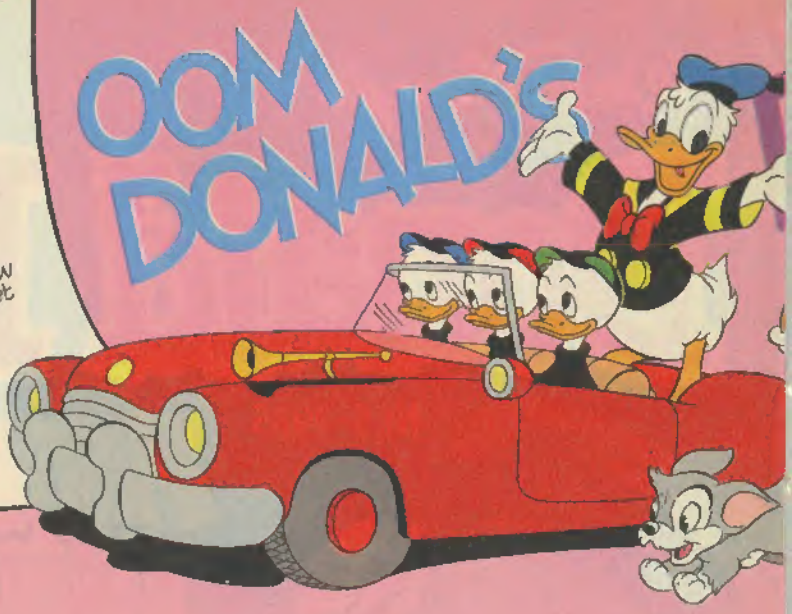

Beste D.D. Op school hebben we een projekt. Er komt een schrijfster bij ons op school. We maken met zijn allen de personen. Hoe oud ze zijn. Hoe ze heten. Wat voor eigenschappen ze hebben, enz. Het gaat over het Turfschip van Breda. We hebben een kaart van Breda opgehangen en uitgezocht waar ze moesten wonen. Het boek wordt nu geschreven. De groeten van
Frank van Mook – Rosmalen

Dat lijkt me reuze spannend, Frank! Wanneer is het boek klaar? Ik wil het ook graag lezen!

Geachte heer Donald Duck. In D.D. nr. 44 van 1984 stond een brief van Marjolein Schouten en Mirjam Westerterp uit Haarlem. Ze zeiden dat ze twee mooie knappe meisjes waren. Nou, ik ben al een beetje verliefd geworden. Nou, geef ze een hele grote zoen van mij!
Günay Genç – Hoogezand

Ik kijk wel uit, Günay! Dan krijg ik last met Katrien.

Beste Oom Donald. We zijn drie jongens en een meisje en wij zitten op een school die heet de Baggelhuizenschool. Wij hebben op school een radio-omroep. Een keer in de drie weken is er een uitzending die door één van de klassen gemaakt wordt. In alle klassen zit een box aan de muur en zodoende kan iedere klas luisteren. In die uitzending vertellen ze van alles over de school en aan het eind stellen ze dan een vraag, daar kun je een prijs mee winnen. Hebben Kwik, Kwek en Kwak ook zo'n schoolomroep op school?
Martijn, Lennart en Lottie Herfkens, Wilfred Barkhuis – Assen

De neefjes zijn meteen aan 't werk gegaan om ook een radio-programma te maken!

Hallo Duckie. Ik was een keer bij mijn opa en oma en toen zei mijn opa van: „Kom eens mee naar boven." Toen moest ik mee naar boven naar zijn werkkamer. Mijn opa spaart stenen. Toen zei mijn opa van: „Als jij een keer bij mij komt, mag jij stenen komen slijpen." En dat wou ik wel. Daarna zei ik van: „Ik wil uw hobby later wel overnemen." En dat vond hij een goed idee.
Maarten Dirk – Prinsenbeek

Je bent zeker meteen begonnen met stenen zoeken, Maarten?

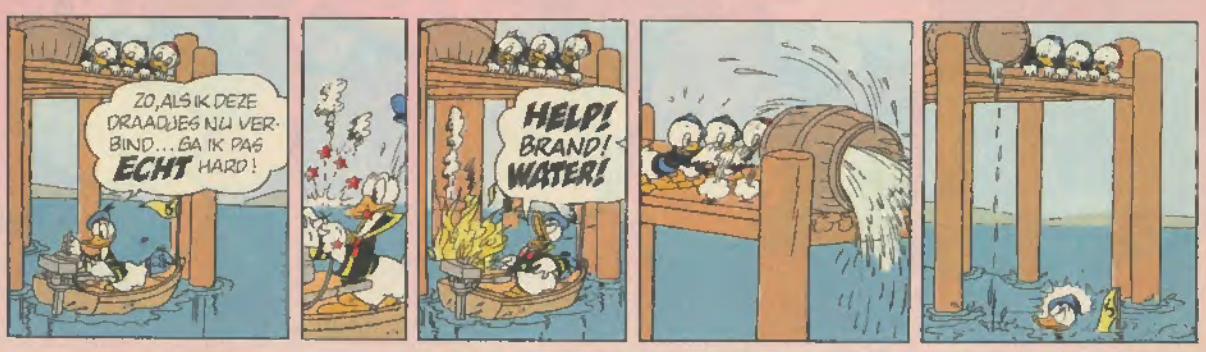

BRIEVENBUS

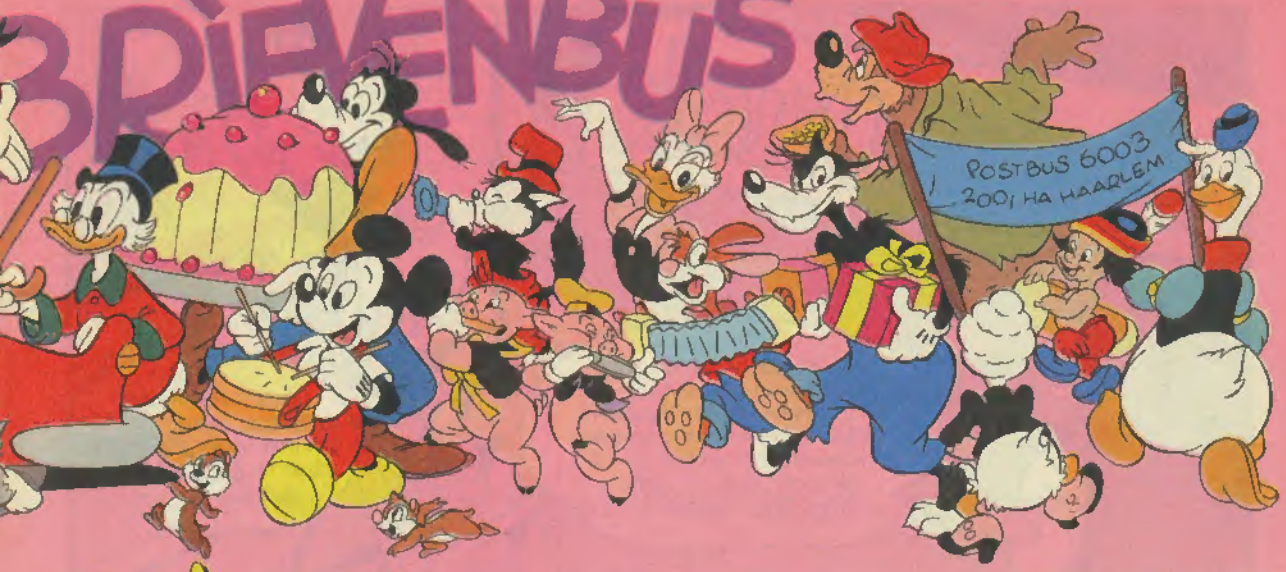

Brief van de week

De brief van de week is geschreven door MAARTEN OVERMEEN uit OOSTKAPELLE. Hij krijgt van mij de Donald Duck-muzieksleutelhanger.

Beste goele Duck. Ik ben Maarten Overmeen. Ik heb een hond, een broer en natuurlijk een vader en moeder. Maar mijn vader zie ik op het ogenblik niet, want hij zit in Libanon. Daar zijn pas geleden die vergaderingen gehouden over de terugtrekking van Israël. Mijn vader werkt voor UNIFIL. Hij zit op het hoofdkwartier van UNIFIL. Dat is nu eenmaal bewaakt (vanwege die vergaderingen). Wij zijn in de zomer in Israël geweest. Toen zagen we mijn vader nog. Het was er erg warm. Wij zijn ook Libanon nog in geweest. (Andere mensen mogen dat niet maar wij hadden er een pas voor.) Libanon is erg mooi. Mijn vader is ook nog naar Beiroet geweest. (Nadat wij er waren, hoor.) Alles was kapot. Behalve de kust. De groeten aan heel Ducksiad.
P.S. Je blad is steengoed. Doeoeoel.

Tja, zo zie je nog eens iets van de wereld, Maarten!

Zeer hooggeachte heer D. Duck. Ik vind uw blad van de eerste tot de laatste bladzijde erg leuk en waardeer het erg. Vooral het verhaal van Douwe Dabbert waardeer ik in hoge mate. Ik wou u even vragen wanneer „Van Nul tot Nu" weer kwam. Ik vind ook het gewone verhaal leuk. Daar mijn goedkope pen begint te demonstreren zal ik stoppen.
Anko van Kooten – Goedereede

Huh? Waar demonstreert jouw pen tegen, Anko?

Beste Donald Duck. Weet je wat mij overkomen is? Ik had een nieuw bed gehad. Toen gingen mijn broer en ik op dat bed een kussengevecht houden, en toen gingen we door het bed heen. Nu heeft mijn broer een hersenschudding en ik een zwaar gekneusde pols.
Marcel Guyken – Den Helder

Dat is niet zo leuk, Marcel. En hoe is het met je bed afgelopen? Zit dat soms ook in het gips? Beterschap!

D.D. Ik heb een bril en al drie tanden eruit. Er zijn er twee bijgekomen, het staat zo gek. De bril is heel mooi. Het montuur is rood. Ik ben naar de oogarts geweest en die zei: „Je moet een bril." Mama heeft ook een bril want tenzen zijn ook brillen. M'n papa heeft ook een bril. Alleen m'n zusje heeft geen bril. Het lijkt wel een brillenhuis. Een bril is best leuk, want kinderen passen ook een bril. Jullie hebben geen bril, Kwik, Kwek en Kwak en D.D. Jullie krijgen de groeten van
Kirsten Radelaar – Den Haag

Fijn dat je alles nu weer goed kunt zien, Kirsten!

weekblad
Donald Duck
Een uitgave van Oberon B.V.
Postbus 6003 2001 HA Haarlem
Telefoon: 023 - 304304
tussen 9.00 uur en 12.30 uur.
nr. 5 – 1 februari 1985
© 1985 Walt Disney Productions

Lieve Duckieduck. Ik ben een Marsvrouwtje. Elke week kom ik naar de aarde om een Duckie te kopen!
Mars-Linette Stapenséa – Gasteren

Tjonge, jij hebt heel wat in je mars, Linette!

VOLGENDE WEEK:

. . . het derde deel van
Oom Dagobert en de gouden rivier

Oma Duck

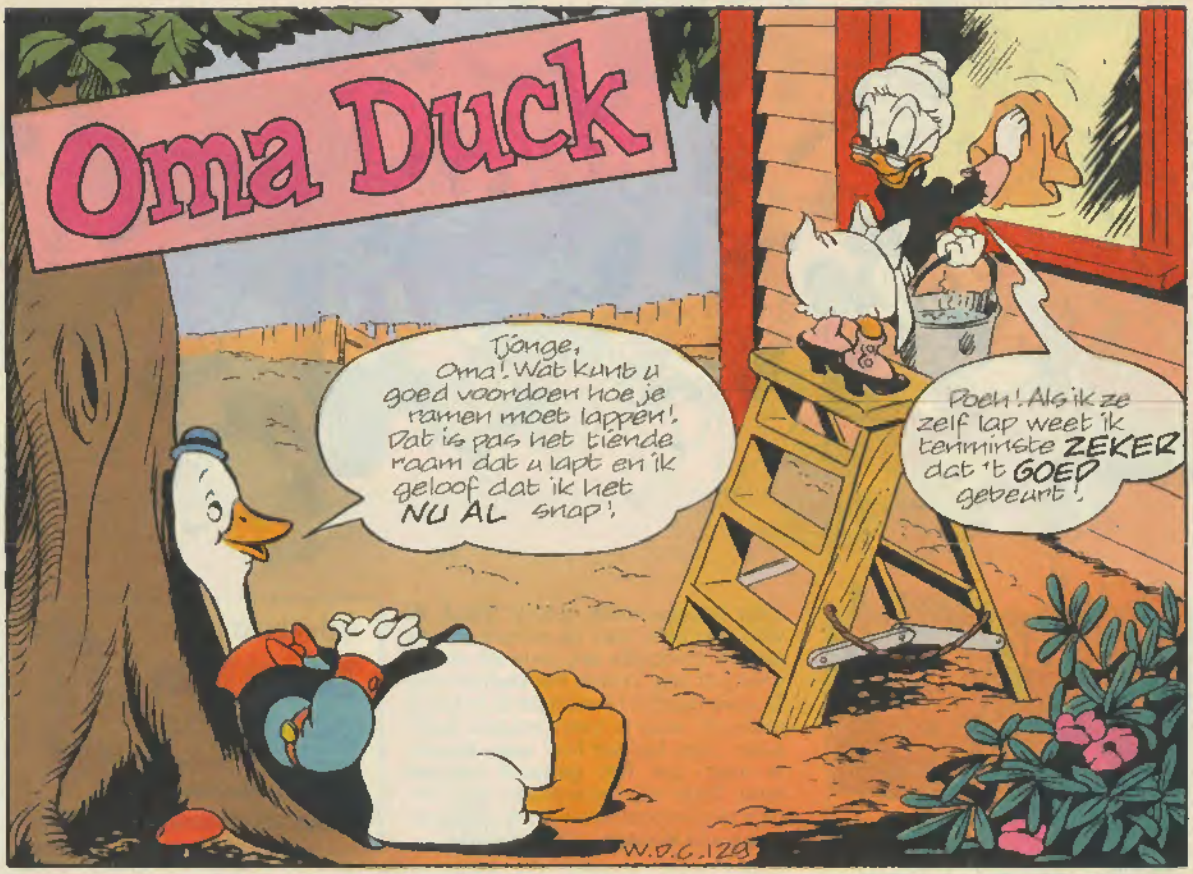
Tjonge, Oma! Wat kunt u goed voordoen hoe je ramen moet lappen! Dat is pas het tiende raam dat u lapt en ik geloof dat ik het NU AL snap!
Poeh! Als ik ze zelf lap weet ik tenminste ZEKER dat 't GOED gebeurt!
W.D.C.128

Behalve ikzelf schijnt tegenwoordig niemand meer te weten hoe het huishouden gedaan moet worden!

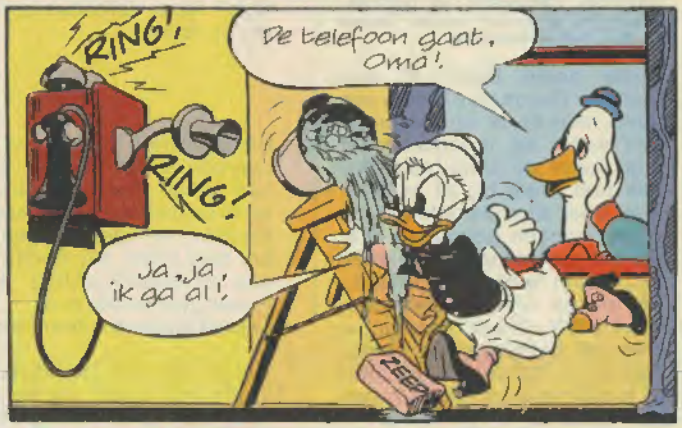
RING!
RING!
De telefoon gaat, Oma!
Ja, ja, ik ga al!
ZEEP

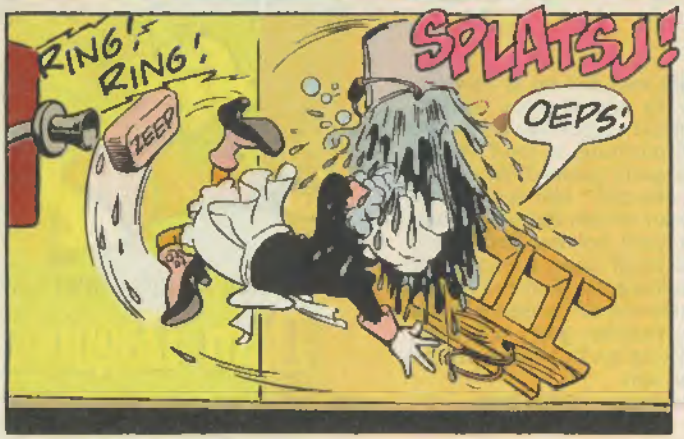
RING! RING!
ZEEP
SPLATSJ!
OEPS!

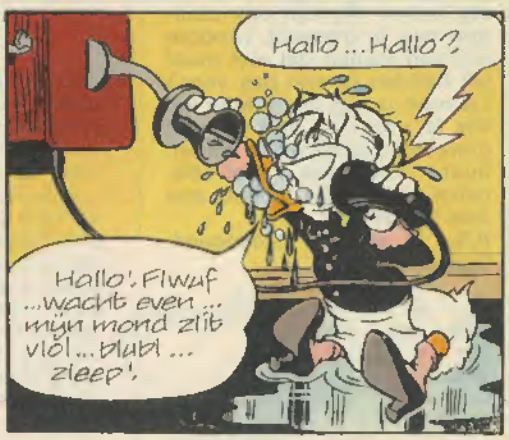
Hallo ... Hallo?
Hallo! Flwuf ...wacht even ... mijn mond zit vol! ... blubl ... zleep!

Wat zei u?. Kunt u de laatste twee woorden nog even herhalen?.
Blubl...blubl...Ik zlef...flubl... viol zleep!.
Gefeliciteerd!. Dat is het goede antwoord op onze radiovraag: wie is de mysterieuze mompelaar?. U hebt de stem van professor Tobbe Vio Slee herkend!
Maar ik luisterde helemaal niet naar de radio!.
U hebt onze super hoofdprijs gewonnen: een BUTLER en een DIENSTMEISJE die ZES MAANDEN bij u komen werken!.
Huh?. Lieve help!. Wat moet ik nu met een ....
Ze zijn gratis beschikbaar gesteld door Speldeprik B.V. Weet u nog wel?. Van "Speldeprik laat u nooit in de steek!."
Speld?. Prik?. Steek?. Luisteren eens!.
De butler en het dienstmeisje staan morgenvroeg bij u op de stoep, kwiek en vief om aan het werk te gaan!. Nogmaals gefeliciteerd, Oma Duck!
KLIK
Maar ik WIL helemaal geen...
Wel alle hooibergen!. Waar maak ik me eigenlijk druk om?. Met een butler en een dienstmeisje krijg ik een rustige oude dag!
Ha!, Ik lijk wel een deftige hertogin of hoe zo iemand ook mag heten!. Wat kan het me schelen!. Ik wacht wel af!
De volgende morgen...
Ik ben Kwiek, uw nieuwe butler, mevrouw!.
En iek ben uw dienstmeisje Fifi!.
Tjonge-Jonge!. Leuk om met jullie kennis te maken!.

Ahum... U moet weten dat we meer dan zes jaar bij MEVROUW UPPERKLAS gewerkt hebben! Daar zijn we vanzelfsprekend trots op!
Oui!
Ik hoop dat jullie je hier thuis zullen voelen, jongens!
Pak een stoel en ga zitten! Ik hoop dat jullie honger hebben, want ik heb net een taart gebakken!
Hij ziet er prachtig uit, mevrouw... maar... eh...
Ziet u ... eh ... ahum!
Lieve help, jongeman! Waarom sta je daar zo te stotteren? Ga toch lekker zitten!
Dat zou toch niet NETJES zijn, mevrouw Oma!
Wij zijn uw PERSONEEL! Wij STAAN als u in de kamer bent!
Personeel? Oh ... eh ... wel ... ja natuurlijk!
Grutjes! Ze mogen er niet achter komen dat ik niet weet hoe deftige mensen zich gedragen! Ik zal precies moeten doen wat zij zeggen!
De logeerkamers van Oma Duck heten voortaan "de personeelsvleugel"...
Als u ons nodig heeft, belt u maar, madame!
Bellen? Oh ... ja, natuurlijk!
Al gauw...
DING! DONG!
DING! DONG!
U heeft gebeld, mevrouw?
Wat wenst madame?
DING! DONG!
Oh, NIETS... ik wilde alleen even weten of het werkte!

Jullie kunnen wel weer naar jullie kamers gaan, jongelui... dan kan ik aan de SCHOONMAAK!
Maar NEE, mevrouw!
Mevrouw Upperklas deed NOOIT huishoudelijk werk! Ik roep wel even één van de bedienden!
Ha! Ha! Je bedoelt zijs toch niet? Niemand krijgt HEM aan 't werk!
Je kan roepen wat je wilt, maar hij komt zelfs niet als IK 'm roep!
JOEHOE JOEHOE!
Misschien komt hij niet voor U, maar...
Riep u MIJ? Hier ben ik! Hier ben ik!
ZOEF
Wat kan ik voor u doen? Zeg 't maar!
Wel, wel!
Kom, kom, mevrouw! Op mooie dagen als deze, maakte mevrouw Upperklas altijd lange tochten met haar LIMOUSINE!
Nu proberen ze me al het huis uit te werken! Ik ben niet meer NODIG... zelfs niet in mijn EIGEN huis!
Hij denkt vast dat ik geen limousine heb... Foei! Wacht maar eens tot ik in mijn autootje stap!
Olala! Ik ben precies op tijd!
IEKS! Jongedame, zie je niet dat ik me aan 't VERKLEDEN ben!
Oui, madame!

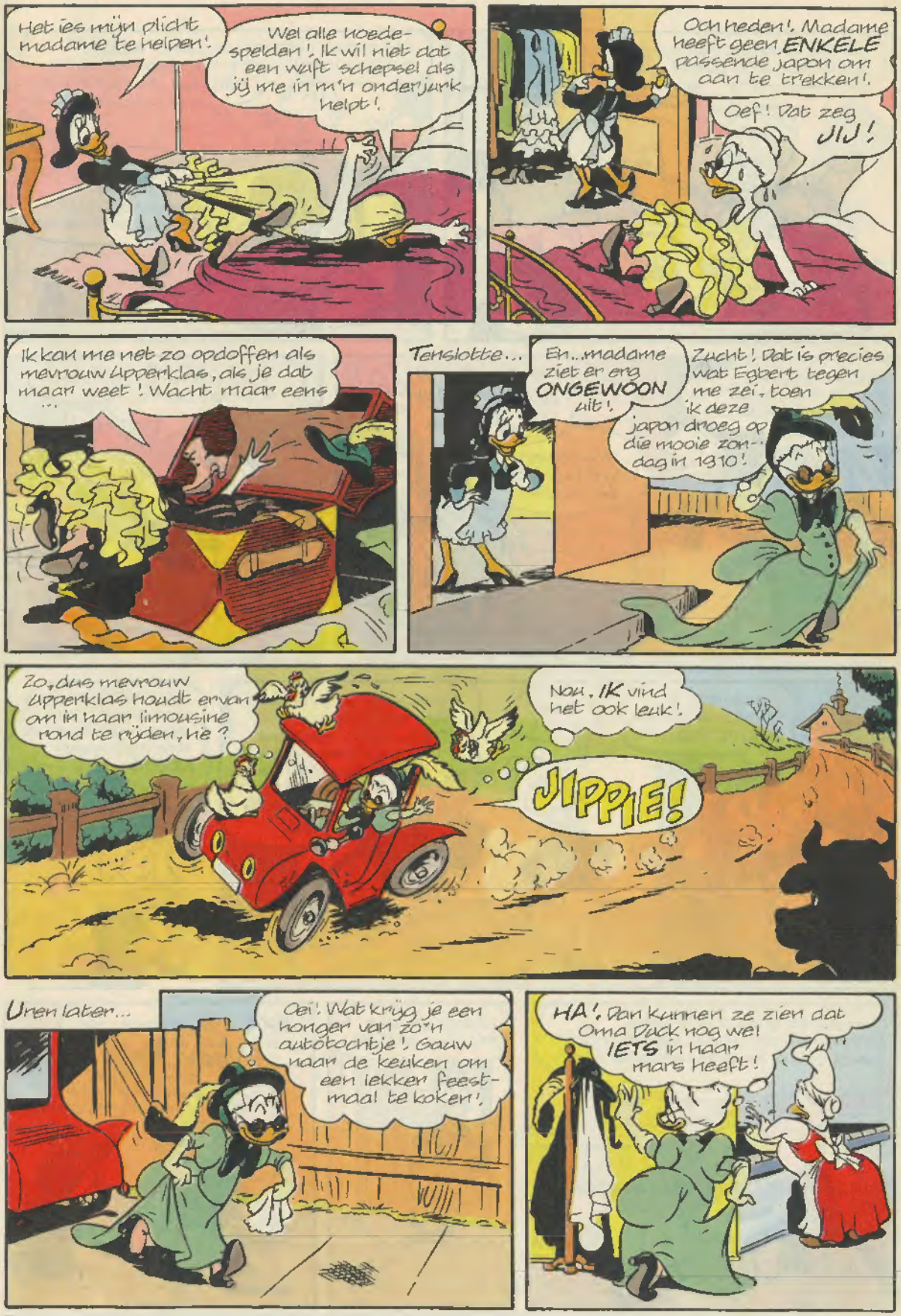
Het ies mijn plicht madame te helpen!
Wel alle hoede-spelden! Ik wil niet dat een wuft schepsel als jij me in m'n onderjurk helpt!
Och heden! Madame heeft geen ENKELE passende japon om aan te trekken!
Oef! Dat zeg JIJ!
Ik kan me net zo opdoffen als mevrouw Upperklas, als je dat maar weet! Wacht maar eens ...
Tenslotte...
Eh...madame ziet er erg ONGEWOON uit!
Zucht! Dat is precies wat Egbert tegen me zei, toen ik deze japon droeg op die mooie zon-dag in 1910!
Zo, dus mevrouw Upperklas houdt ervan om in haar limousine rond te rijden, he?
Nou, IK vind het ook leuk!
JIPPIE!
Uren later...
Oei! Wat krijg je een honger van zo'n autotochtje! Gauw naar de keuken om een lekker feest-maal te koken!
HA! Dan kunnen ze zien dat Oma Duck nog wel IETS in haar mars heeft!

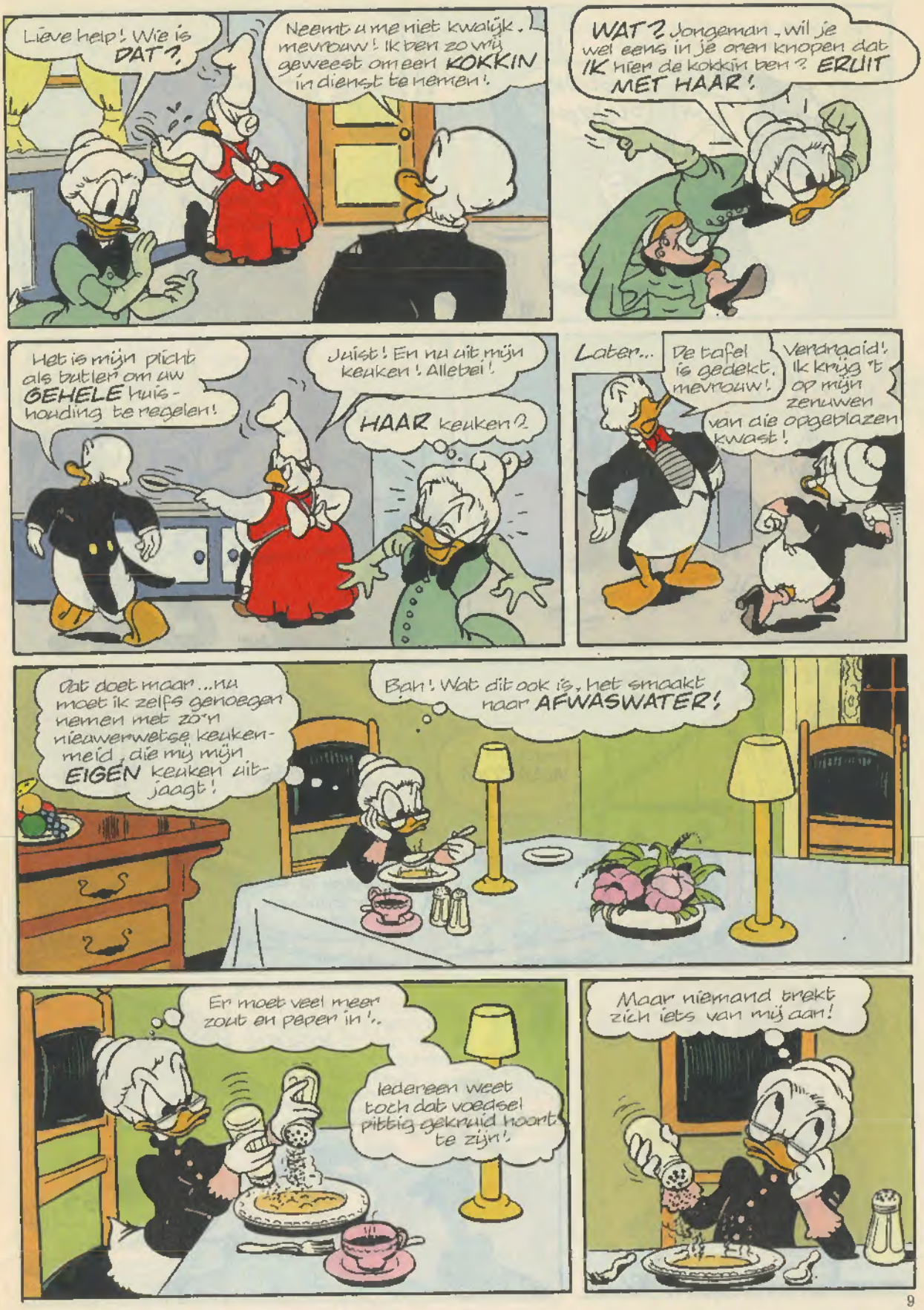
Lieve help! Wie is DAT?
Neemt u me niet kwalijk, mevrouw! Ik ben zo vrij geweest om een KOKKIN in dienst te nemen!
WAT? Jongeman, wil je wel eens in je oren knopen dat IK hier de kokkin ben? ERUIT MET HAAR!
Het is mijn plicht als butler om uw GEHELE huishouding te regelen!
Juist! En nu uit mijn keuken! Allebei!
HAAR keuken?
Later...
De tafel is gedekt, mevrouw!
Verdraaid! Ik krijg 't op mijn zenuwen van die opgeblazen kwast!
Dat doet maar... nu moet ik zelfs genoegen nemen met zo'n nieuwerwetse keukenmeid, die mij mijn EIGEN keuken uitjaagt!
Bah! Wat dit ook is, het smaakt naar AFWASWATER!
Er moet veel meer zout en peper in!
Iedereen weet toch dat voedsel pittig gekruid hoort te zijn!
Maar niemand trekt zich iets van mij aan!

Als ik niet zo beleefd was zou ik ze allemaal ontslaan'.
SLURP! SLURP!
O grutjes! Te veel PEPER!
SSSSSS
SLIK!
WAUW!
Je bent ontslagen'.
En zij ook'.
Jullie zijn allemaal ontslagen'.
Maar madame, WAAROM?
Omdat ik er m'n buik van vol heb'.
SPLATSJ!
Wel heb ik ooit! Oma Duck heeft 't water in de pot aan 't KOKEN gebracht! Ze kookt blijkbaar van woede!
SS
SSS
SS

Het spijt me, jongens! Ik denk dat ik gewoon niet geschikt ben om een dienstmeisje en een butler in huis te hebben!
Ontslagen! Poeh! Ik hou ermee op!
Jullie vinden vast wel een andere baan!
Nee, mevrouw. Ik ben bang dat we die NIET vinden!
Als we binnen de zes maanden terugkomen bij het arbeidsbureau, zullen ze denken dat we niet geschikt zijn voor ons beroep!
BOEHOE!
Lieve help! Dan kan ik ze eigenlijk niet ontslaan, hè?
Dus...
Hallo Oma Duck! Hoe gaat het met u? Het leven gaat zeker op rolletjes nu u een butler en 'n dienstmeisje heeft?
Ja zeker, Donald! Ze maken zich reuze nuttig!
Ik heb medelijden met deftige mensen, die geen erf hebben waar ze hun personeel bezig kunnen houden!
De tafel is gedekt!
Madame heeft prachtige nagels!
Uit

IK ROOK NIET,

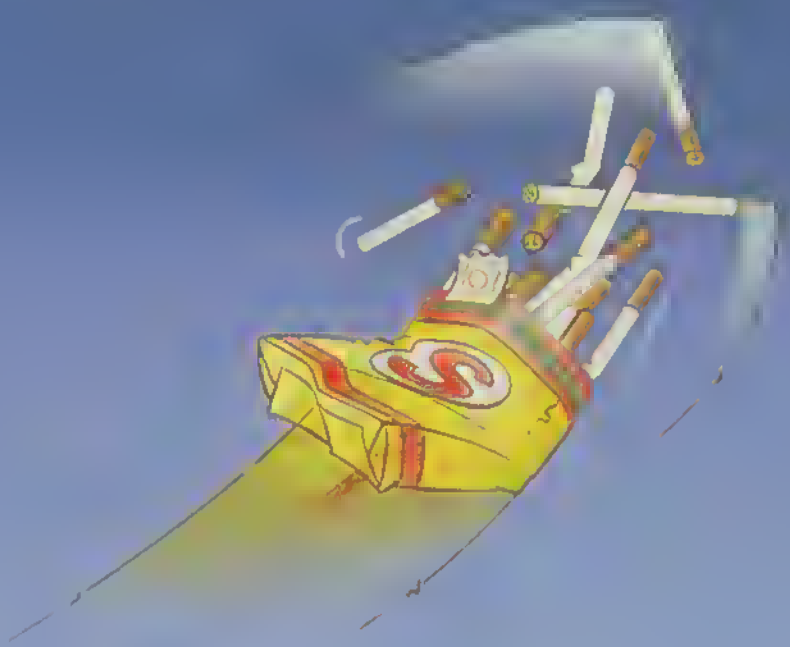

IK SPORT.

Roken? Als je ook maar iéts aan sport doet, bedànk je ervoor. Want als je niet rookt, is je conditie beter. Heb je een langere adem. Presteer je meer.

Vraag 't boekje "Ik rook niet, ik sport" aan. Dan kom je er 't fijne van te weten. En lees je meteen hoe je gratis "Ik rook niet, ik sport"-buttons en -stickers krijgt.

Stuur een briefkaartje met de tekst "Ik rook niet, ik sport" naar:

STICHTING VOLKSGEZONDHEID EN ROKEN
Frederik Hendriklaan 34a,
2582 BC
's-Gravenhage.

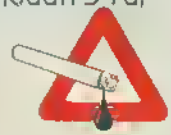

Van nul tot nu...

Hoewel deze ontwikkelingen wat werkgelegenheid opleverden, moet je niet denken dat het arme volk het nu opeens beter kreeg, hoor. Daarvoor was 'n strijd nodig die tot ver in de twintigste eeuw duurde en die voornamelijk op politiek gebied gevoerd werd, maar daar komt ik nog op terug...

Ik wil alleen nog even wat namen noemen van mensen die een belangrijke bijdrage hebben geleverd aan de negentiende-eeuwse kunst.

Vincent van Gogh, noemde je al...

Precies, maar er zijn natuurlijk nog veel meer schilders uit die periode bekend geworden. Breitner, Israëls, Maris, Mesdag om er maar een paar te noemen. Hun namen zul je op de middelbare school vast nog wel eens horen...

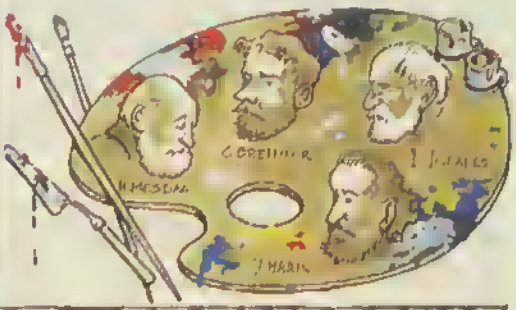

Wat de bouwkunst betreft, noem ik je de naam van bouwmeester Cuypers die het Centraal Station in Amsterdam en het Rijksmuseum, waar we geweest zijn, ontwierp.

"Ik zal nog even je geheugen opfrissen. Zoals je nog wel weet, kreeg de Verenigde Oostindische Compagnie (V.O.C.) in 1602 het alleenrecht handel met Indië te drijven. Batavia (nu Jakarta) werd gesticht op Java, er werden handelskantoren en forten gebouwd en de V.O.C. had er zelfs een eigen leger. Aan de belangen van de inheemse bevolking dacht men niet en de V.O.C. maakte grote winsten..."

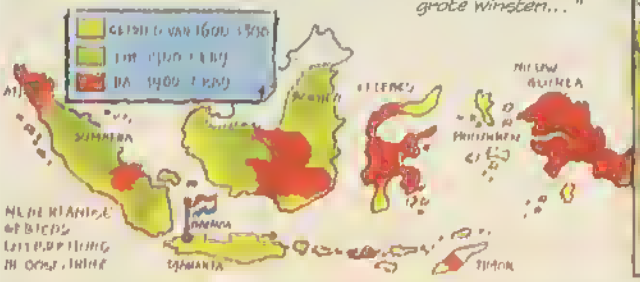

Door de vele oorlogen en de onmenselijkheid van haar ambtenaren ging het slechter met de V.O.C. en in 1799 werd ze zelfs opgeheven. Vanaf dat moment werd Indië door de regering in Nederland bestuurd...

De geschiedenis van een kikkerlandje...

door Thom Roep en Co Loeraksker

In 1808 werd Daendels, jazeker... de patriot die zijn belangrijke rol speelde toen de Fransen ons land binnentrokken, tot gouverneur-generaal van Indië benoemd. Hij streed tegen de oneerlijkheid van de ambtenaren, maar voor de bevolking deed hij niets...

Daendels liet dwars door Java de grote postweg, een weg van duizend kilometer, aanleggen. Dat dit vele mensenlevens kostte, maakte hem niets uit. Alleen de weg was belangrijk en tot 1875 was dit de enige behoorlijke verbindingsroute op het eiland.

Onder de latere gouverneur-generaals verbeterde er weinig voor de inlandse bevolking. Zij waren daar slechts om te dienen en om te helpen de winst van de Nederlandse Handelsmaatschappij, die door koning Willem I was opgericht, te vergroten en zo de Nederlandse schatkist te vullen...

Toen men er het "cultuurstelsel" invoerde kreeg de bevolking het helemaal zwaar. Dit was een systeem waarbij de arme Javaanse boer verplicht werd een groot deel van de oogst aan de Nederlanders af te staan, terwijl ook de Javaanse adel een deel opeiste...

In het boek "Max Havelaar" beschreef Multatuli de ellende waarin de Javaanse bevolking verkeerde. Hij beschreef hoe ons land Indië gebruikte om rijk te worden en de bevolking daar uitzoog. Gelukkig werd het boek veel gelezen en begonnen de mensen te begrijpen dat er wat moest veranderen. Ook de Nederlandse regering zag dat in en er werden maatregelen genomen. Voortaan mochten ze verbouwen wat ze wilden en de produkten mochten vrij verkocht worden.

Later werden er veel meer wegen en zelfs spoorwegen aangelegd om het vervoer van produkten zo makkelijk mogelijk te maken. Nederlands-Indië leefde op als nooit tevoren!

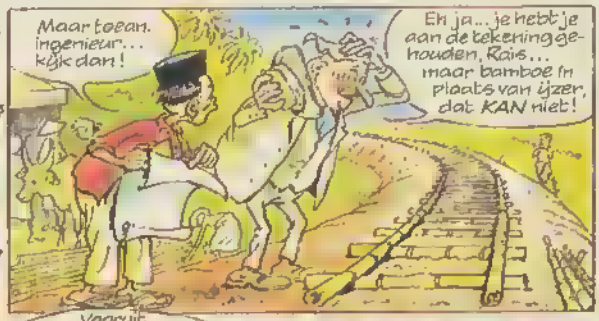

En in andere delen van de Indische archipel was het oorlog, want buiten Java en de Molukken waren grote delen van Indië nog niet door Nederland bezet. Tot in de negentiende en zelfs nog de twintigste eeuw vonden er nog bloedige veroveringen plaats, zoals Atjeh (Sumatra) waar generaal Van Heutsz huisgehouden heeft...

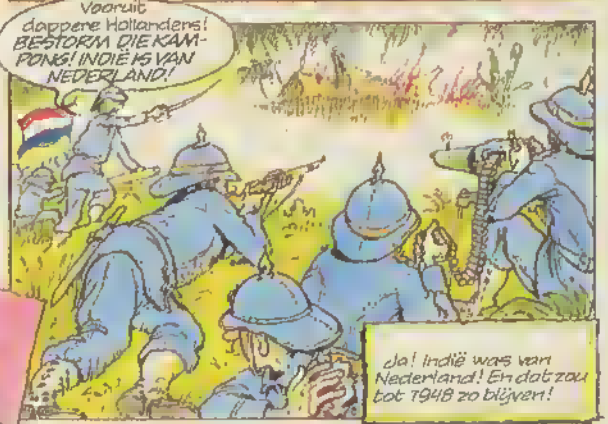

Wordt vervolgd.

Geschreven door Leo Janissen/Tekeningen van Francien van Westering

In een dorp woonde een oude timmerman met twee kleinzonen. Hun ouders waren al vroeg gestorven. Matthijs, de oudste, had bruin krulhaar, ging altijd piekfijn gekleed en verstond al heel vroeg de kunst om met weinig werken veel geld te verdienen. Zijn broer Frans daarentegen had blond sluik haar, droeg altijd de afgedragen kleren van Matthijs en kon niet lezen en schrijven. Alles wat Frans ondernam mislukte. Hij had bij een boer gewerkt, bij een mandenvlechter, bij een radmaker, bij een schoenlapper, bij een bakker en ga zo maar door. Ten langen leste kwam Frans in de timmerwerkplaats van zijn grootvader. Jammer genoeg stierf die niet lang daarna. Het enige wat die jonge timmermansknecht gemaakt had, was een deur. Een groengeverfde deur met daarin een hartje uitgezaagd en bestemd voor het w.c.-hokje op het erf. Frans was geweldig trots op zijn deur, maar Matthijs spotte: „Ik zou mij dood schamen; een deur voor een w.c., als het nu nog een deur voor in een kasteel was."
Toen de broers alleen achter bleven, bedacht de sluwe Matthijs een plan. Hij stuurde Frans om een boodschap naar een stad enkele dagen lopen verwijderd. Intussen verkocht hij het huis en de timmerwerkplaats, stapelde alle huisraad op een handkar en vertrok. Toen hij het erf af liep, kwam Frans juist terug van zijn reis. „Waar ga jij naar toe?" wilde hij weten. „Ik ga vertrekken. Ik heb het huis voor goed geld verkocht en daarvan ga ik in de stad een ander huis kopen," antwoordde Matthijs brutaal.
„Ja maar... krijg ik... helemaal niks?" stamelde Frans verbaasd.
„Natuurlijk niet," blufte Matthijs. „Want voordat grootvader stierf, heeft hij mij gevraagd om er voor te zorgen dat alles in goede handen kwam. Jij bent te dom om met geld om te gaan, dus dan blijf ik alleen over. Het ga je goed, broertje!" Met deze woorden vertrok Matthijs richting stad. Op de straatweg draaide hij zich nog eenmaal om en riep: „Weet je wat? Neem jij die w.c.-deur maar! Daar ben je toch zo trots op. Misschien krijg je er wel veel geld voor als je hem verkoopt. Ha! Ha!"
Frans krabde eens onder zijn zwarte flaphoed en keek zijn broer na. Voor hem bleef dus niets anders over dan die groengeverfde deur. „Nou ja," dacht hij. „Beter dan helemaal niets." Hij tilde de deur uit de hengsels, zette zijn schouders eronder en liep eveneens het erf af. Tegen de avond belandde Frans in een donker bos. Hij at wat bramen en toen het begon te regenen zocht hij twee stokken. Die plaatste hij aan een kant onder de deur, zodat er een afdak ontstond, waar hij die nacht droog onder kon slapen. De volgende ochtend trok hij met de deur op zijn rug verder. Tegen het middaguur dronk hij wat water uit een bergbeek en legde zich onder een boom voor een dutje. Nadat hij zowat een uur geslapen had, schrok hij wakker van het geluid van krakende takken. Aan de overkant van de diepe beek verscheen tussen het kreupelhout een meisje. Zij keek telkens angstig om. Toen zag Frans een drietal wilde zwijnen. Het grootste beest was gewond; uit een diepe snee aan de hals stroomde bloed. Het meisje vluchtte gillend verder tot bij de snelstromende beek. Het water joeg met grote kracht voorbij op de bodem van de diepe gleuf. Op dat moment zag zij Frans. „Help mij! Alstublieft, help mij!" gilde zij terwijl ze omkeek naar de gevaarlijk dichterbij komende zwijnen. Frans dacht na. Hoe kon hij haar helpen? Hij zag zijn deur tegen de boom staan. Op hetzelfde moment wist hij het; hij greep de deur en legde die over de kloof met het kolkende water. Nu was het meisje in enkele tellen over de hindernis heen. Juist op tijd kon Frans de deur terugtrekken voor de aanstormende everzwijnen. De jonge vrouw was pas na een tiental minuten in staat om haar verhaal te doen. Zij heette Suzanna en was die ochtend met haar vader, de graaf van Daelenbroek, en een stel vrienden op jacht gegaan. Bij de achtervolging van een gewond everzwijn raakte zij met haar paard van de groep af en verdwaalde. Na een poosje zoeken was het paard geschrokken van een kudde wilde varkens die hen plotseling de weg versperde. Daarbij viel Suzanna van het steigerend paard en toen het rijdier er vandoor ging, was de freule in de richting van de beek gevlucht. Een beetje geschrokken keek zij naar de linkerarm van Frans, waar een straaltje bloed langs liep en vroeg: „Ben je gewond?"
„Och, alleen een beetje geschramd aan het deurscharnier," stelde die haar gerust. Nu glimlachte Suzanna en informeerde nieuwsgierig: „Wat gek eigenlijk dat jij toevallig met een w.c.-deur door het bos liep."
„Ja, het is ook een beetje een gekke geschiedenis," gaf Frans toe en hij vertelde hoe zijn broer Matthijs het huis verkocht, en hem alleen de w.c.-deur had achtergelaten.
„Wat een gemeenheid," vond freule Suzanna terwijl ze samen langs de beek verder liepen. Intussen vertelde Frans van de ambachten die hij vergeefs had proberen te leren en van de oude kleren van zijn broer die altijd voor hem waren. „Het komt natuurlijk allemaal omdat ik zo dom ben; ik kan niet eens lezen en schrijven," besloot hij. Ze liepen tot in de verte een stad opdoemde. „Nu moet ik linksaf naar het kasteel," zei freule Suzanna. „Mijn vader zal niet weten waar ik zo lang blijf. Nog bedankt voor je hulp en misschien zien wij elkaar nog eens." Zij zwaaide tot ze Frans niet meer kon zien. Deze liep met de groene deur op zijn rug in de richting van de stad.

Zodra de freule op het kasteel arriveerde, kwam de graaf met uitgestrekte armen op haar af. „Kind, wat ben ik blij dat ik je levend terug zie. Twee uur geleden kwam je paard alleen hier op het kasteel aan en natuurlijk dachten wij allemaal het ergste."
Toen Suzanna vertelde van haar wonderlijke redding, riep de graaf onmiddellijk zijn bedienden en zei: „Die man met de groene deur wil ik bedanken. Ga naar de stad en hang op de marktbomen aanplakbiljetten, waarop te lezen staat dat ik de redder van mijn dochter wil belonen."
Door de donkere avond trokken de dienaren van de graaf met de rollen papier naar de stad. Daarop stond te lezen:

Wil de man met de groene deur die mijn dochter gered heeft, zich bij het kasteel melden. Er wacht hem een rijke beloning.

Graaf van Daelenbroek

Intussen was Frans met zijn deur in de stad aangekomen. Een beetje treurig trok hij door de donkere en verlaten straten. Zijn maag knorde, maar hij had geen geld om in een herberg iets te bestellen. Morgenochtend op het marktplein zou hij proberen om zijn deur te ruilen voor wat eten. In een donker steegje nam hij de deur van zijn schouders en zette die tegen de muur van een huis. Terwijl hij overlegde waar bij die nacht kon sla-

pen, kwam er plotseling een man in een donkere cape het steegje in hollen. Toen hij Frans zag stond hij stil en siste: „Ze zitten mij achterna. Niks zeggen dan verstop ik mij achter de deur." Voordat Frans iets kon vragen, dook de kerel weg in het donker achter de deur. Er klonken hollende voetstappen. Drie soldaten kwamen het steegje in en keken spiedend rond. Aan het eind van de steeg bleven ze staan. Op dat moment kroop de vluchteling achter de deur uit en rende in tegenovergestelde richting. Een van de soldaten zag het gebeuren en riep: „Hij zat achter de deur! Grijp ze allebei!" Frans begreep dat ze het nu ook op hem voorzien hadden. Hij liet de deur staan en zette het op een lopen. Een paar straten verder verstopte hij zich op een binnenplaats en sliep er die nacht in het stro langs de paardestal. De volgende ochtend zocht hij in het steegje zijn deur weer op en droeg hem naar het marktplein. Plotseling tikte iemand op zijn schouders. Achter hem stond zijn broer Matthijs. Hij zei: „Dag Frans, ga je mee kijken naar het huis dat ik hier in de stad heb gekocht? En dan eten wij iets, want je zult wel honger hebben."
Frans was sprakeloos. Waarom was zijn broer opeens zo vriendelijk? Ze liepen het marktplein af. Bij een boom stonden een aantal mensen een bekendmaking te lezen. Enkelen die Frans in de gaten kregen, riepen: „Daar heb je de man met de groene deur!" Frans die er natuurlijk geen weet van had wat er op die aanplakbiljetten te lezen stond, vroeg aan Matthijs: „Wat bedoelen die mensen?"

„O niets, laat ze maar kletsen," antwoordde die en trok zijn broer haastig mee. Bij het huis van Matthijs aangekomen liet deze Frans de groengeverfde deur op het binnenplaatsje zetten. Nadat ze gegeten hadden zei Matthijs: „Het valt mij op dat je kleren zo versleten zijn. Daar kun je niet meer mee op straat komen. Jij krijgt van mij betere spullen."
Frans begreep niet waarom zijn broer opeens zo veranderd was. Toen hij in de keuken de kleren van zijn broer had aangetrokken en het oude plunje in een hoek gegooid, vroeg Matthijs: „Zeg Frans, ik wil die deur van je kopen. Ik kan hem namelijk op dit moment goed gebruiken." Daarbij drukte hij zijn steeds verbaasder kijkende broer wat geld in de hand en vroeg: „Vertel eens, heb je onderweg nog iets spannends meegemaakt?"
De argeloze Frans vertelde het verhaal van de freule en haar redding over de beek. Daarna vertrok hij. Matthijs wuifde hem vriendelijk na. Maar zodra Frans weg was, ging hij naar de keuken, trok de kleren van zijn broer aan, zette de zwarte flaphoed op zijn bruine krulhaar en nam op het binnenplaatsje de groene deur op zijn schouders. Zo ging hij op weg naar het kasteel. Daar aangekomen liet men hem direkt tot de graaf toe. Die ontving hem hartelijk en zei: „Welkom beste man, ik ben blij jou te zien. Je hebt een beloning wel verdiend. Zet die deur maar neer, dan zal ik mijn dochter gaan halen." Hij keerde even later terug met Suzanna. Deze keek eerst heel blij, maar toen ze de stem van de bezoeker hoorde, dacht ze dat die toch anders klonk dan die van de man uit het bos. Toch had hij dezelfde kleren, dezelfde hoed en ook de groengeverfde deur was dezelfde. Ze zei: „Wat leuk dat je zo snel bent gekomen."
„Ja," zei Matthijs. „Ik las in de stad de bekendmaking van de graaf."
Freule Suzanna trok nadenkende rimpels in haar voorhoofd en informeerde: „Hoe gaat het met je arm?"
Matthijs schrok. Frans had hem niet verteld dat er iets met zijn arm gebeurd was. Maar de freule drong aan: „Laat mij je linkerarm eens zien?"
Met tegenzin stroopte Matthijs de mouw op. Toen riep Suzanna: „Vader, deze kerel is een bedrieger! De man die mij redde, heeft een schram op zijn linkerarm. Bovendien kon hij niet lezen en schrijven, terwijl deze beweert dat hij de aanplakbiljetten in de stad heeft gelezen." Onverwachts griste Suzanna de flaphoed van het hoofd van de bezoeker en ze vervolgde: „En als laatste bewijs: Deze man heeft bruine krullen en wij zoeken blond haar!"
De graaf was woest. Hij liet Matthijs door zijn bedienden een flink pak slaag toedienen en hem vervolgens met de deur buiten het kasteel gooien. Pijnlijk over zijn achterwerk wrijvend strompelde de bedrieger in de richting van de stad. De groene deur gooide hij driftig in een greppel langs de weg. Maar dat had een drietal soldaten gezien. Ze grepen Matthijs beet en riepen: „Aha, jij bent dus die handlanger van die dief van gisteravond! Want toen die vent op de vlucht was, heb jij hem achter de deur verstopt om hem te laten ontsnappen!
Hoe Matthijs ook schreeuwde dat die deur niet van hem was, het baatte niet. Opnieuw kreeg hij een pak slaag dat hij er krom van liep.

Een uur later kwam Frans op die plaats voorbij. Hij zag de groene w.c.-deur langs de weg liggen en raapte hem op. Hoe kwam die hier terecht? Terwijl hij zo met de deur in zijn handen stond, kreeg freule Suzanna hem vanuit het kasteel in de gaten. Ondanks de andere kleren herkende ze haar redder onmiddellijk. Zij kwam naar buiten hollen en nam Frans met zijn deur mee naar binnen. De opgeluchte graaf was zo dankbaar dat hij de redder van zijn dochter een buidel met zilvermunten gaf. Later kocht Frans van dit geld een herberg halverwege de stad. En weet je hoe hij die noemde? Goed geraden: Herberg „De groene deur"! En de deur die zo'n grote rol had gespeeld in het leven van Frans, kreeg een ereplaats in de hal van het kasteel. En alle bezoekers kregen nadien het verhaal te horen.
Later als Frans nog wel eens op bezoek ging bij freule Suzanna en hij in de hal de beroemde deur zag staan, dan grinnikte hij en dacht aan de spottende woorden van zijn broer Matthijs: „Ik zou mij dood schamen; een deur voor een w.c.; als het nou nog een deur voor in een kasteel was."

Hiawatha
BAH!
Wat is er, zoon?
Ik verveel me zo!
Oh ja?
AHA!
Dan mag je voor mij water gaan halen uit de rivier!
Dat is toch geen werk voor 'n krijger!
GRRR! Alsof ik me nu niet meer verveel! Mopper!
En denk eraan dat je de pot niet breekt!
Oei! Die twee plaaggeesten mogen mij niet met deze pot zien! Dan sta ik voor aap!
Zo herkennen ze mij niet!
Huh?
Wat is dat?
Help! een Indiaan van een vijandelijke stam!
Hi! Hi! Die ben ik mooi kwijtgeraakt!

Maar nu die pot nog! Oef!
Hij zit moervast!
Misschien gaat ie er met wat water af! Ik moet naar de rivier!
Ik geloof dat ik deze kant op moet...
Of niet? Nee, het was toch de andere kant!
Hm... ik denk toch dat ik de verkeerde kant op loop!
Z Z Z Z Z Z Z Z
GROM!
Aha! Vader! Ik herken zijn stem!
GRR!
Kunt u me even helpen? Ik krijg die pot niet van m'n hoofd!
HAP!
VOORZICHTIG!
Kai! Kai!
Nou zeg! Waarom loopt u nou weg?
Flauw hoor!
GRRR!
Wat 'n bomen hier! Ik loop blijkbaar in het bos!
BOING!

Dan ben ik in ieder geval op de goede weg!
Wat wiebelt het hier!
?
Hee!
Tjonge! Daar viel ik bijna van de oever in het water!
Hap!
Waar is die rivier nu plotseling gebleven?
KNAL!
Poeh! Wat een opluchting! Maar wat nu? De pot is stuk, moeder zal boos zijn!
Ik moet een smoesje verzinnen!
WAT? Heb je geen water gehaald omdat je steeds wilde dieren tegenkwam, die jou wilden aanvallen?
Ja, en ik heb me met deze pot verdedigd!
Ik kan voortaan toch beter de waarheid vertellen, geloof ik.
Je denkt toch niet dat ik zo'n verhaal geloof! Jokkebrok!
Uit

HOU JE VAN STRIPS EN VAN SPELLETJES?

Dan sla je twee vlieqen in één klap! Er is nu een leuk strip-spel en het heet "Wordt vervolgd". Jij krijgt dit spel KADO als je een nieuwe abonnoo weet voor Donald Duck!

Oom Dagobert

DEEL 2

en de gouden rivier

In ruil voor vijf gulden wilden de neefjes Oom Dagoberts geld met sloom uil laten zetten. Het gevolg was echter dat het pakhuis uil elkaar barstte en Oom Dagobert overspannen raakte...

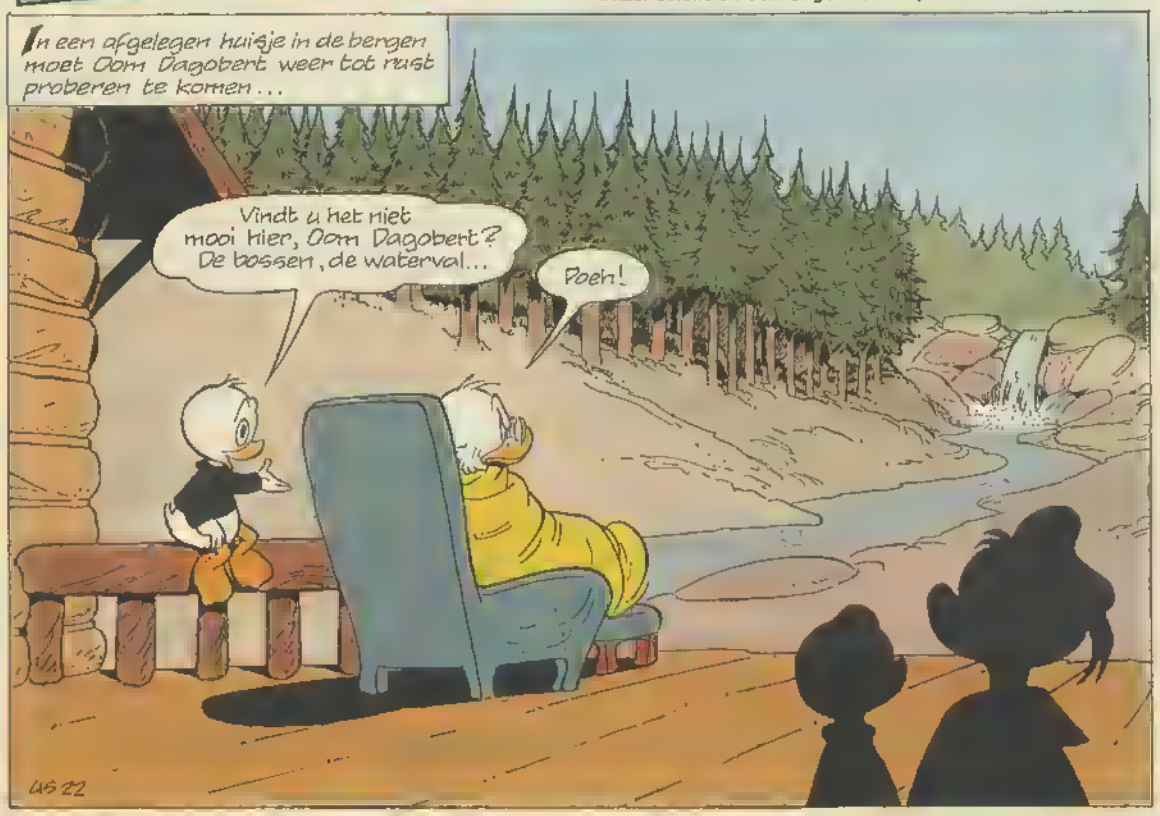

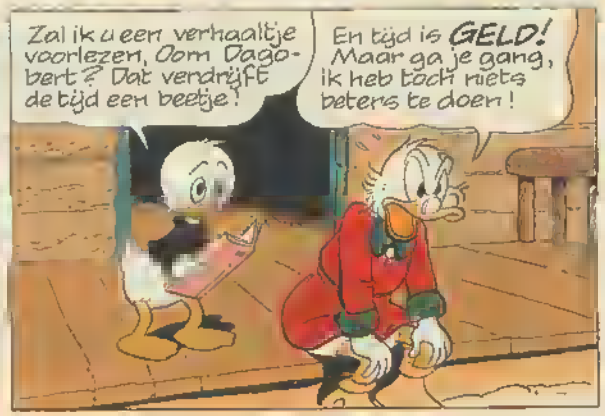

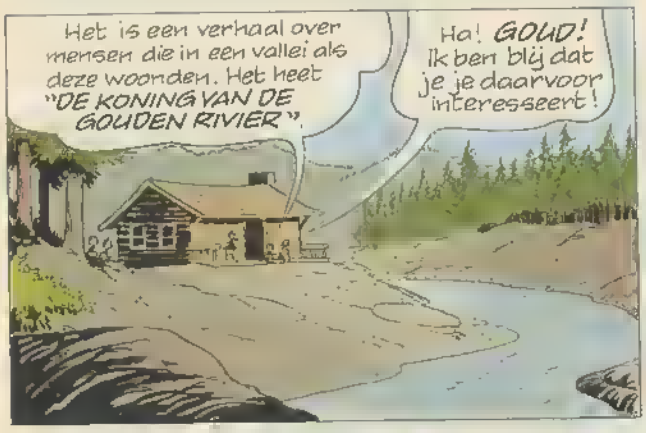
Het is een verhaal over mensen die in een vallei als deze woonden. Het heet "DE KONING VAN DE GOUDEN RIVIER".
Ha! GOUD! Ik ben blij dat je je daarvoor interesseert!

De held van het verhaal is een klein jongetje dat Gluck heet!
Toen ik een jongen was, had ik geen TIJD voor beuzelverhaaltjes! 's Zomers verzamelde ik brandhout op de Schotse Hooglanden...

...en in de winter verkocht ik dat hout voor ENORME BEDRAGEN aan rijke mensen die in hun kastelen zaten te bevriezen!
Dat zal wel!

Ik heb GEWERKT in mijn jeugd, en de basis voor mijn FORTUIN gelegd! Maar trek je niks van mij aan, ga door met je verhaaltje!

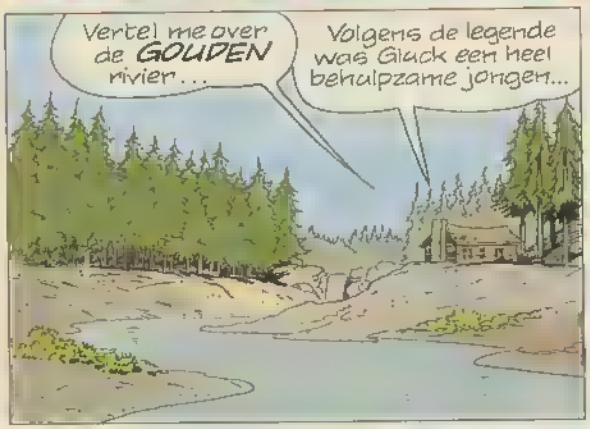
Vertel me over de GOUDEN rivier...
Volgens de legende was Gluck een heel behulpzame jongen...

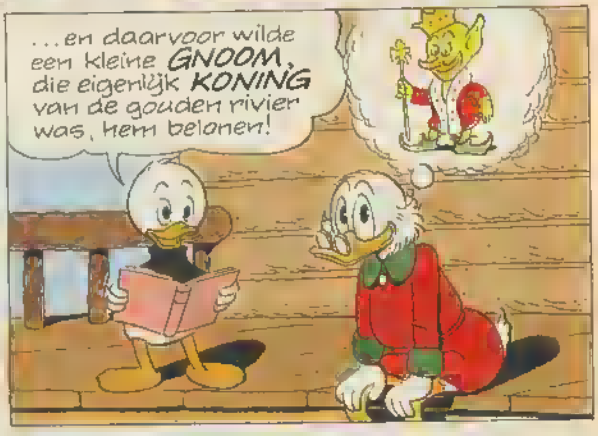
...en daarvoor wilde een kleine GNOOM, die eigenlijk KONING van de gouden rivier was, hem belonen!

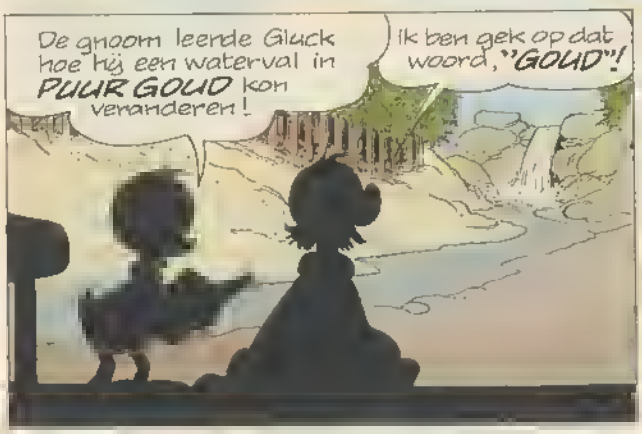
De gnoom leerde Gluck hoe hij een waterval in PUUR GOUD kon veranderen!
Ik ben gek op dat woord, "GOUD"!

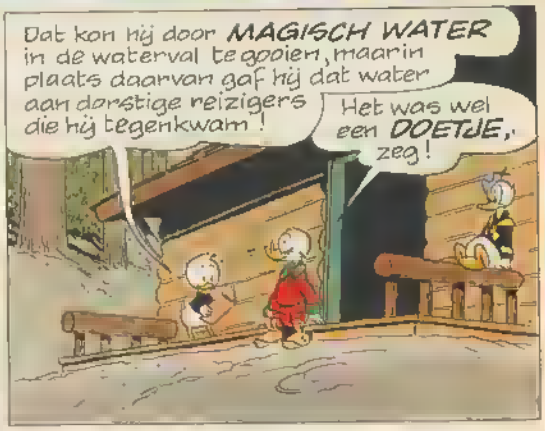
Dat kon hij door MAGISCH WATER in de waterval te gooien, maar in plaats daarvan gaf hij dat water aan dorstige reizigers die hij tegenkwam!
Het was wel een DOETJE, zeg!

Maar het was alleen maar een TEST van de koning, en als beloning voor z'n behulpzaamheid kreeg Gluck toch de gouden rivier!
Ha! Ha! Ha! Dat is de grote fout van sprookjes!
In werkelijkheid is liefdadigheid de snelste manier om ARM te worden!
Als je goud wilt, moet je het gaan zoeken met een schop en een houweel! Ik ben nog nooit een gnoom die gouden watervallen uitdeelt tegengekomen!
Rustig blijven, Oom Dagobert!
Als u niet wilt rusten, ga dan vissen of zo!
Bah! Daar is geen haast bij! Die vissen zwemmen echt niet weg!
En andere vissers mogen ze niet vangen want ik heb de hele vallei gekocht!
Goed dat die koning van de gouden rivier u niet hoort!
Poeh! Als hij die waterval in goud verandert dan is hij ook van MIJ!
Oeps! Ik geloof dat dat PRECIES is wat er net GEBEURT!
Het is niet te geloven! De waterval verandert ECHT in goud!

Het is een mengsel van water en puur goud, dat ruik ik hier zelfs!
Tjonge! Nu krijg ik mijn geldpakhuis weer helemaal vol!
Nu het geld zo binnenstroomt, kunt u die vijf gulden voor ons speelterreintje toch wel missen, Oom Dagobert?
GRR!
Door het lawaai van die waterval versta ik je niet! Bovendien heb ik dat geld nog niet!
Oei! Misschien komt dat er ook niet van! Ik zie steeds MINDER goud!
Mijn goudwatervalletje! Er komt alleen nog maar WATER uit!
GOUD! GOUD! Waar is al mijn goud gebleven?

Het is niet met de rivier meegestroomd, dan had ik het wel gezien!
En op de bodem zie ik alleen maar GROTE ZWARTE STENEN!
Oei! In dat sprookje veranderden de twee egoïstische broers van Gluck ook in zwarte rivierstenen!
Vergeet die sprookjes! Zoek liever mee naar het GOUD!
Misschien is het tussen die stenen door omlaag gezakt!
Raar dat er helemaal geen RESTEN zijn blijven liggen!
Hmm...Daar zijn die stenen ook veel te GLAD voor!
Misschien kan ik hier boven ontdekken waar het goud vandaan kwam!
Nee, hier word ik ook niet wijzer van! Alleen water dat over grote keien stroomt!

Volgende week gaan we verder!

TOM POES en het klerenkoffertje

Heer Bommel is bouwmeester van een Egyptische farao geworden. De omgekeerde piramide waar hij aan werkt, stort echter in elkaar...

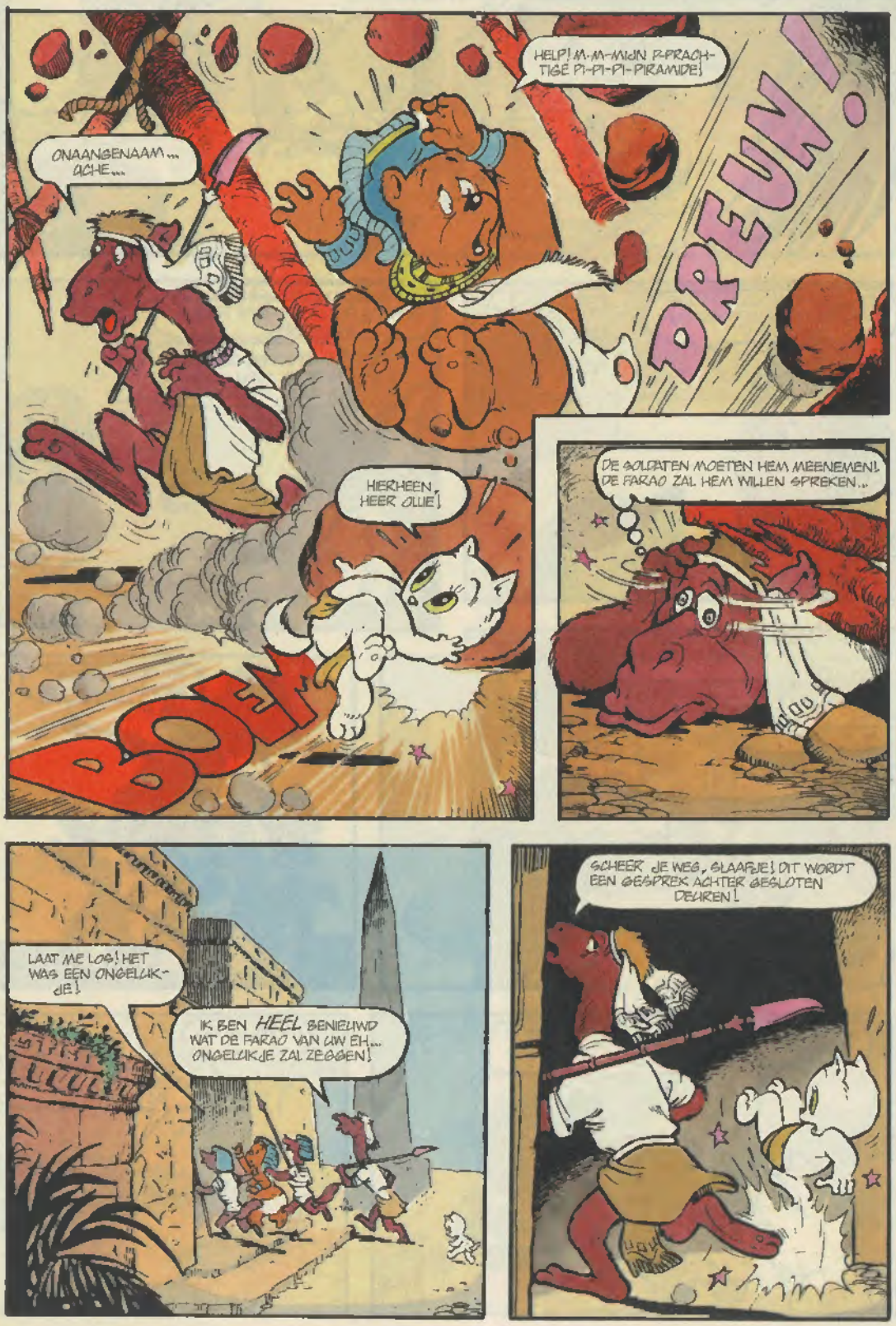

UW PIRAMIDE IS JUIST VÓÓR DE JAARLIJKSE OVERSTROMING VAN DE NIJL INGESTORT.
IK HIELD... EH... DE BOUWTEKENING STOND OP ZIJN KOP, EN DAARDOOR...

EH... K-KAN UW KROKODIL NIET EVEN OPHOUDEN MET TANDENKNARSEN?
GRRRRANG!

DAT IS MIJN LIEVELINGSKROKODIL- EN HIJ IS DOL OP FALENDE BOUWMEESTERS!
MAAR IK BEN EIGENLIJK 'N HEER EN GEEN MEESTER... W-WAAR IS TOM POES?

DEZE BOUWMEESTER DEUGT NIET VOOR ZIJN WERK.. MIJN KROKODIL MAG HEM OPETEN!
HET WATER NADERT REEDS!

AH- 'N MAKKELIJK VONNIS DUS!

WAT IS ER AAN DE HAND?
DE NIJL OVERSTROOMT! GROTE VLOED DIT JAAR! HARD LOPEN!

LOPEN! LOPEN!
LOPEN? ALS ER EEN OVERSTROMING KOMT, IS VAREN BETER!

MISSCHIEN KAN IK ZO BIJ HEER OLUE KOMEN. HIJ IS VAST IN MOEILIJKHEDEN...
DAAR DENKT HEER BOUWMEESTER ANDERS OVER...
HA! ZE VLUCHTEN VOOR EEN BEETJE WATER!
MAAR ER IS ÉÉN AANWEZIGE DIE DAT WATER JUIST WEL PRETTIG VINDT...
AWWWH-AWH GRRRRR!
UW KROKODIL IS LOS, O MACHTIGE FARAO. HIJ ZAL DE BOUWMEESTER ALS MAALTIJD GEBRUIKEN!
ONGETWIJFELD! HET IS EEN SCHRANDER DIER!
WEG! KSST! NAAR JE HOK! LELIJKERD! HELP!
© MARTEN TOONDER
WORDT VERVOLGD

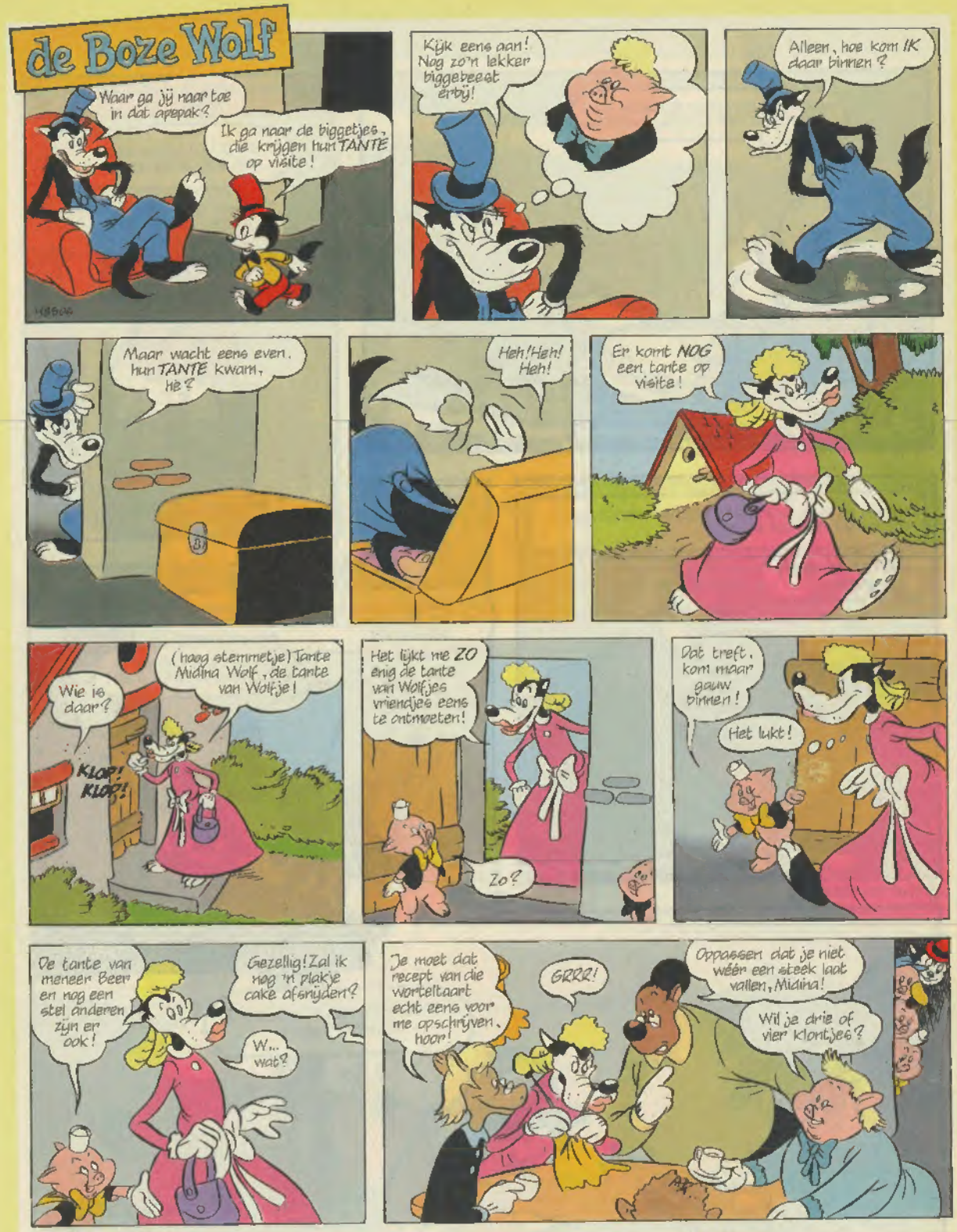

Abonnementsprijs: f 11,50 per week of f 19,50 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers f 1,75, België 33 F.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Donald Duck, antwoordnummer 50.105 – geen postzegel – 2000 VK Haarlem of bel 023 – 319421.
Betalingswijze: Postabonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling met hem regelen. De bladenman kan tevens zorgen voor de toezending van een acceptgirokaart.
Voor postabonnees: Medianet B.V., Klantenservice Donald Duck, postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023 – 319421. Bereikbaar van maandag t/m donderdag tussen 08.30 – 16.45 uur, vrijdag van 08.30 – 16.00 uur. Bij correspondentie e.v.p. abonnementsnummer vermelden.
Voor bladenman-abonnees: U kunt zich wenden tot uw bladenman of tot het dichtstbijzijnde Medianet distriktskantoor: Arnhem 085-641211, Bellen 05930-5545, Amsterdam 020-926910, Nieuwegein 03402-63071, Rotterdam 010-211966, Vught 073-579039.
Opzegtermijn abonnementen: Voor Donald Duck geldt een opzegtermijn van zes weken.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V., Haarlem. Denk om uw postcode!
Buitenland: Voor het buitenland worden prijzen en condities op aanvraag verstrekt door Medianet B.V., klantenservice (zie boven).
Losse nummers: Verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Distributeur: Aldipress B.V., Strijkviertel 31, 3454 PJ De Meern, telefoon 03406 – 2044.
Verdeler voor België: Tijdschriften Uitgevers Maatschappij (Internationale Uitgevers Mij N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen, tel. 03 – 2370120. Donald Duck is verkrijgbaar bij de weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
Niet in de leesportefeuille: Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd Donald Duck op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
Advertenties: Admedia B.V., A. J. Ernstraat 585, 1082 LD Amsterdam/Buitenveldert, telefoon 020 – 5411345. Tariefkaart no. 21.
Drukkerij: Rotogravure Etten b.v.

8 710722 052011 00